

СКЛАДИ КОМАНД

«НИВА» (Вінниця)

Начальник команди
В. В. Вітковський
Старший тренер
А. М. Шидловський
Тренер
А. М. Бабенко
Воротар
М. Загоруйко (1962)
Захисники:
С. Руденко (1962)
В. Ячишин (1960)
О. Лех (1964)

Півзахисники:
Б. Карпиловський (1958)
Л. Сургай (1962)
Ю. Савенко (1965)
Я. Заяць (1960)

Нападаючі:
Ю. Соломка (1965)
В. Рудий (1962)
І. Будовчак (1959)
О. Бондарчук (1964)
В. Снилик (1959)
О. Мордовін (1963)

«СУДНОБУДІВНИК» (Миколаїв)

Начальник команди
Й. М. Алтекар
Старший тренер
В. З. Зубков
Тренер
І. Д. Балан
Воротарі:
А. Ставка (1959)
Г. Савко (1965)
Захисники:
О. Сич (1960)
В. Агеенко (1963)
О. Самара (1963)

Півзахисники:
Л. Малий (1955) м/с
В. Мазараті (1963)
В. Машнін (1958)
О. Фоменко (1964)
О. Зозуля (1960)
С. Мурадян (1960)
М. Бєліх (1958)
А. Телесценко (1966)
Н. Брунджа (1964)

Нападаючі:
С. Парастаєв (1961)
Ю. Буток (1964)
С. Грозов (1960)
Ю. Смагін (1957)

Наступний матч на вінницькому стадіоні «Локомотив» футболісти «Ниви» проведуть 22 жовтня з спортсменами одеського СКА. Початок зустрічі о 19 годині.

До уваги уболівальників: 5-15-33 — це телефон автоматичного секретаря, який дась оперативні відповіді про результати чергового туру.

19

ЖОВТНЯ

1987 РОКУ

ПОНЕДІЛОК

стадіон «Локомотив»

ЧЕМПІОНАТ
50 СССР
по футболу

1987
«НИВА»
(Вінниця)
«СУДНОБУДІВНИК»
(Миколаїв)

Початок о 19 годині.

ФУТБОЛ

ЗНАЙОМТЕСЬ, СУПЕРНИК «НИВИ»:

«СУДНОБУДІВНИК» (МИКОЛАЇВ)

92 роки тому в місті Миколаєві відбулися перші футбольні матчі. А перша зареєстрована зустріч, як змагання була зіграна 23 вересня 1911 року. Місцева команда з незвичним найменуванням «Зебра» перемогла одеський «Атлетик-клуб» за рахунком — 1:0.

У 1912 році, коли ліги Петербурга, Москви, Києва, Одеси та Севастополя заснували Всеросійську футбольну спілку, до неї в числі інших ввійшли і два клуби Миколаєва.

Ще через рік миколаївський «Спартінг-клуб» досяг напівфінала першості Росії, де в напруженій боротьбі поступився збірній Одеси — 2:3.

1914 рік пам'ятний любителям футболу Миколаєва тим, що в місті уперше відбулися міжнародні товариські матчі: «Спартінг-клуб» двічі зустрівся з стамбульською командою «Фенер-Бахче». Рахунок цих зустрічей — 1:0 та 0:3.

У період 1926—1929 років миколаївські футболісти здобувають собі популярність лідерів футболу країни. Шоб переконатися в цьому, достатньо продивитися підшивки газет і журналів того часу. Ось невеликий перелік зустрічей. В 1926 році збірна міста виграла матч в однієї з кращих команд країни — ленінградського «Харчовика» за рахунком — 6:1. У 1927 році до Миколаєва приїздила футбольна команда московського «Харчовика», половина гравців якої входила тоді до складу збірної СРСР. З рахунком — 4:1 перемогу отримав тоді дружний колектив збірної міста. 7 липня 1928 року в Миколаєві виступає збірна Москви й також отримує перемогу — 3:6.

Історія миколаївської футбольної команди «Суднобудівник» бере свій початок з 1920 року, коли при суднобудівному заводі (нині Чорноморський двох орденів Леніна, ордена Жовтневої революції і ордена Трудового Червоного Прапора суднобудівний завод) була створена команда «Металіст».

«Суднобудівник» дебютував у чемпіонатах країни ще в 1937 році. Далі він грав в класі «Б»: у 1939 і 1940 рр., з 1946 по 1949, з 1957 по 1965 роки. За підсумками статистиків за 16 років команда провела 466 ігор, 169 виграла, 129 звела внічию, 168 програла, різниця м'ячів 585—614.

З 1966-го по 1970 роки «Суднобудівник» у класі «А». Ці п'ять сезонів, де було 199 ігор, принесли 71 перемогу, 76 нічиїх, 52 поразки, різниця м'ячів 197—160.

У другій лізі з 1971 року команда провела 16 сезонів. Зіграно матчів за цей час 687, здобуто перемог — 294, нічиїх — 200, поразок — 193, різниця м'ячів — 843—612.

Двічі — у 1968 і 1974 роках «Суднобудівник» був чемпіоном Української РСР. Неодноразово команда перебувала в числі призерів першості республіки.

В іграх на Кубок СРСР команда провела 40 зустрічей, в яких отримала 22 перемоги, одна гра закінчилася внічию і 17 поразкою. Співвідношення м'ячів — 56:46.

Першу гру команда провела в 1936 році з командою «Спартак» (Київ) і отримала перемогу за рахунком — 3:0. Найбільшого успіху домоглися міколаївці в розигріші Кубка СРСР — 69, коли дійшли до півфіналу, де поступились майбутньому володарю Кубка — львівській команді «Карпати». В цей період команда отримала перемогу в Москві над володарем Кубка СРСР — 68 командою «Торпедо» (Москва) з рахунком — 2:1.

У міжнародних зустрічах «Суднобудівник» провів 25 ігор з командами Болгарії, Угорщини, Чехословаччини, Польщі, Фінляндії, Данії, Румунії. 15 перемог, 5 нічиїх, 5 поразок — такий підсумок виступів команди. 54:30 — співвідношення м'ячів.

Кращий бомбардир команди Євген Дерев'яга — 124 м'ячі, кращий снайпер за сезон — Юрій Смагін — 25 м'ячів.

ПОВЕРНУТИ ПРЕСТИЖ «ЗОЛОТОЮ БУТСІ»

Час від часу в зарубіжній пресі заходить мова про девальвацію «Золотої бутси», яку щотижневик «Франс футбол» і відома фірма «Адіас», що виробляє взуття і одяг, інший спортивний інвентар, присуджують кращому бомбардиру, який відзначився в національному чемпіонаті тієї або іншої країни. Як відомо, в минулому році володарем «Золотої бутси» став Родіон Кеметару (Румунія), «срібну» отримав Тоні Польстер (Австрія) і «бронзову» болгарський футболіст Наско Сіраков.

Розмови й коментарі з приводу того, хто і як забив голи, майже завершились. На порядку денного стоїть питання, чи не зміниться процедура визначення кращого бомбардира в наступному сезоні, пише болгарська газета «Софійські новини». Питання серйозне й тривожне, адже можливість отримати нагороду стає об'єктом спекуляцій...

Нешодавно цю проблему порушила італійська «Гадзетта делло спорт». Не залишила поза увагою це питання й цюрихська газета «Шпорт». Тема хвилює майже всі великі спортивні видання Європи. Дійсно, чи вірно при визначенні кращого бомбардира враховувати лише кількість забитих голів, не приймаючи до уваги кількість зіграних матчів? Адже відомо, що чемпіонати в різних країнах мають різну протяжність (наприклад, у минулому сезоні в Іспанії кожна команда провела 44 матчі, в Англії — 42, у Франції і ПРН — по 34, Болгарії — 30). Таким чином, футболісти, які виборюють приз, мають нерівні шанси.

Крім того, футбольні чемпіонати в різних країнах завершуються не в один і той же час. Приміром, Наско Сіраков, який продовжував грati після завершення чемпіонату Шотландії, на один гол випередив Маклера з «Селтика», а Тоні Польстер обійшов болгарського бомбардира вже після того, як той «вийшов з гри». Форвард же бухарестського «Діnamo» Родіон Кеметару, у якого була можливість дочекатися результатів всіх своїх суперників, завоював «Золоту бутсу», забивши стільки голів, скільки треба було. І навіть більше...

Не враховується процент голів, забитих з одинадцятиметрових ударів. А чи треба брати їх до уваги? Адже заслуга тут не завжди належить бомбардиру. Будь-яка команда поступиться йому правом пробивати штрафні, тільки б ріс актив у суперечці за «бутсу». Крім того, в декотрих національних чемпіонатах рівноцінні команди й складають більше половини учасників, а в інших країнах таких лише кілька, зрозуміло, їм легше дотягнутися необхідної голової різниці під час матчів з більш слабкими учасниками. Це якраз, як то кажуть, на руку бомбардирям...

Мова, звісно, не йде про дискримінацію чемпіонатів тих або інших країн. Це було б несправедливо. Отож, можливо, було б правильноше зараховувати кількість голів, забитих у матчах з першими п'ятьма, вісімома командами, що складають фінальний залік чемпіонатів окремих країн. Не виключено, що це не найдаліше рішення. Але щось треба робити. Обов'язково! В протилежному випадку інтерес змагань буде втрачати свій престиж, а «Золота бутса» — обезценитися.